

Sygn. akt III CZ 61/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie skargi kasacyjnej uczestniczki M. B.
od postanowienia częściowego Sądu Okręgowego w K. z dnia
26 maja 2015 r., wydanego w sprawie
z wniosku J. B.
przy uczestnictwie [...]o zniesienie współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 stycznia 2016 r.,
zażalenia uczestniczki M. B.
na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 3 listopada 2015 r.,

**oddala zażalenie; pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym
postępowanie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki M. B. od postanowienia częściowego Sądu Okręgowego z dnia 26 maja 2015 r. wydanego w sprawie z wniosku J. B., przy udziale M. B., T. B., J. S., W. S. i M. S.

Sąd Okręgowy wskazał, że dopuszczalność skargi kasacyjnej od postanowienia częściowego rozstrzygającego spór w zakresie roszczeń współwłaścicieli (art. 618 § 1 k.p.c.), uwarunkowana jest wartością przedmiotu zaskarżenia wskazaną w skardze. W niniejszej sprawie nie przekracza ona kwoty 150 000 zł (art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.), co skutkuje jej odrzuceniem na podstawie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Od postanowienia Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wniosła uczestniczka M. B., zaskarżając je w całości. Żaląca zarzuciła naruszenie art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. w zw. z art. 19 § 1 k.p.c. i art. 21 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 368 § 2 k.p.c. w zw. z art. 25 § 1 k.p.c., art. 618 § 1 k.p.c. w zw. z art. 363 § 1 k.p.c. w zw. z art. 366 k.p.c., art. 398⁴ § 3 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. Na tej podstawie wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów według norm prawem przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c., w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego, od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150.000 zł (art. 519¹ § 4 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że w sprawach działowych (zniesienie współwłasności, dział spadku, podział majątku wspólnego małżonków), w razie zaskarżenia orzeczenia co do istoty sprawy, wartość przedmiotu sporu wyznacza nie wartość całego dzielonego majątku, ale wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego

dotyczy środków zaskarżenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2015 r., IV CZ 16/15, nie publ. i z dnia 18 marca 2015 r., I CZ 22/15, nie publ.). Przy zaskarżeniu postanowienia działowego tylko w części, wartością przedmiotu zaskarżenia jest wartość tych rzeczy, praw lub roszczeń, których zaliczenie lub niezaliczenie do majątku spadkowego, podział lub rozliczenie skarżący kwestionuje (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2015 r., I CZ 22/15, nie publ.). Sąd Najwyższy wskazywał także, że od postanowienia sądu drugiej instancji wydanego w sprawach, którego przedmiotem jest rozstrzygnięcie sporu przewidzianego w art. 618 § 1 k.p.c., skarga kasacyjna przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej sto pięćdziesiąt tysięcy złotych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2001r., II CZ 13/01, OSNC 2001 nr 12, poz. 181, z dnia 23 lipca 2014 r., V CZ 49/14, niepubl.; z dnia 7 grudnia 2012 r., III CSK 288/12, niepubl. i z dnia 14 stycznia 2010 r., IV CZ 112/09, niepubl.). Podstawowym argumentem za tym stanowiskiem jest to, że brzmienie art. 618 § 3 k.p.c. wskazuje na to, iż ustawodawca przywiązał decydujące znaczenie do trybu, w jakim toczy się sprawa, a nie do przedmiotu rozstrzygnięcia sądu.

Przenosząc powyższe ustalenia na grunt niniejszej sprawy, należy zauważyć, że uczestniczka wniosła skargę kasacyjną od postanowienia częściowego Sądu Okręgowego, zaskarżając je w części. Analiza skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że uczestniczka objęła zakresem zaskarżenia wyłącznie rozstrzygnięcie o zasądzeniu od niej na rzecz uczestniczki J. S. - kwoty 4.848,36 zł; na rzecz uczestnika W. S. - kwoty 2.424,18 zł oraz na rzecz uczestnika M. S. - kwoty 80.287,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2015 r. Zsumowanie tych kwot bez wątplenia daje wynik mniejszy niż 150.000 zł. Jednocześnie należy podkreślić, że wskazany w skardze kasacyjnej zakres zaskarżenia nie obejmował rozstrzygnięć w przedmiocie roszczeń odszkodowawczych uczestniczki.

W tym stanie rzeczy odrzucenie skargi kasacyjnej, jako niedopuszczalnej, było prawidłowe, a kwestionujące to rozstrzygnięcie zażalenie podlegało oddaleniu, jako niezasadne, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. Ze względu na to, iż w grę wchodzi postanowienie częściowe,

o kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnie sąd w postanowieniu kończącym sprawę.

kc